

¹فَقَالَ الرَّبُّ لِيَسُوعَ، لَا تَخَفْ وَلَا تَرْتَعِبْ. خُذْ مَعَكَ جَمِيعَ رِجَالِ الْحَرْبِ، وَثُمَّ اصْعَدْ إِلَى عَايِ. انْظُرْ. قَدْ دَفَعْتُ بِيَدِكَ مَلِكَ عَايِ وَسَعِيَّةَ وَمَدِينَتَهُ وَأَرْضَهُ،² فَفَعَلْتُ بِعَايِ وَمَلِكِهَا كَمَا فَعَلْتُ بِأَرِيخَا وَمَلِكِهَا. غَيْرَ أَنْ غَيِمْتَهَا وَبَهَائِمَهَا تَنَهَبُوتَهَا لِثُقُوسِكُمْ. اجْعَلْ كَمِينًا لِلْمَدِينَةِ مِنْ وَرَائِهَا.³ فَقَامَ يَسُوعُ وَجَمِيعُ رِجَالِ الْحَرْبِ لِلصُّعُودِ إِلَى عَايِ. وَاتَّحَتَ يَسُوعُ ثَلَاثِينَ أَلْفَ رَجُلٍ جَبَابِرَةِ التَّاسِ وَأَرْسَلَهُمْ لَيْلًا،⁴ وَأَوْصَاهُمْ، انْظُرُوا. أَنْتُمْ تَكْمُنُونَ لِلْمَدِينَةِ مِنْ وَرَاءِ الْمَدِينَةِ. لَا تَتَّبِعُوا مِنَ الْمَدِينَةِ كَثِيرًا، وَكُونُوا كَلِّكُمْ مُسْتَعِدِّينَ.⁵ وَأَمَّا أَنَا وَجَمِيعُ الشَّعْبِ الَّذِي مَعِيَ فَتَقَرَّبْتُ إِلَى الْمَدِينَةِ. وَبُكُونُ حِينَمَا يَخْرُجُونَ لِلِقَائِنَا كَمَا فِي الْأَوَّلِ أَنْتَا تَهْرُبُ فُذَّامَهُمْ،⁶ فَيَخْرُجُونَ وَرَاءَنَا حَتَّى تَجْذِبَهُمْ عَنِ الْمَدِينَةِ. لِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّهُمْ هَارِبُونَ أَمَامَنَا كَمَا فِي الْأَوَّلِ. فَتَهْرُبُ فُذَّامَهُمْ.⁷ وَأَنْتُمْ تَقُومُونَ مِنَ الْمَكْمَنِ وَتَمْلِكُونَ الْمَدِينَةَ، وَتَدْفَعُهَا الرَّبُّ إِلَيْكُمْ بِيَدِكُمْ.⁸ وَبُكُونُ عِنْدَ أَحْذِكُمْ الْمَدِينَةَ أَنْتُمْ نُصْرِمُونَ الْمَدِينَةَ بِالنَّارِ. كَقَوْلِ الرَّبِّ تَفْعَلُونَ. انْظُرُوا. قَدْ أَوْصَيْتُكُمْ.⁹ فَأَرْسَلَهُمْ يَسُوعُ، فَسَارُوا إِلَى الْمَكْمَنِ، وَلَبَّيْنَا بَيْنَ بَيْتِ إِيْلَ وَعَايِ عَزْرِيَّ عَايِ. وَبَاتَ يَسُوعُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ فِي وَسْطِ الشَّعْبِ.¹⁰ فَتَكَرَّ يَسُوعُ فِي الْعَدِ وَعَدَّ الشَّعْبَ، وَصَعِدَ هُوَ وَشِبُوحُ إِسْرَائِيلَ فُذَّامَ الشَّعْبِ إِلَى عَايِ.¹¹ وَجَمِيعُ رِجَالِ الْحَرْبِ الَّذِينَ مَعَهُ صَعِدُوا وَتَقَدَّمُوا وَأَتُوا إِلَى مُقَابِلِ الْمَدِينَةِ. وَتَرَلُوا شِمَالِيَّ عَايِ، وَالْوَادِي بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَايِ.¹² فَأَحَدَ نَحْوَ خَمْسَةِ آفِ رَجُلٍ وَجَعَلَهُمْ كَمِينًا بَيْنَ بَيْتِ إِيْلَ وَعَايِ عَزْرِيَّ الْمَدِينَةِ.¹³ وَأَقَامُوا الشَّعْبَ، أَيِ كُلِّ الْجَيْشِ الَّذِي شِمَالِيَّ الْمَدِينَةِ، وَكَمِينَةَ عَزْرِيَّ الْمَدِينَةِ. وَسَارَ يَسُوعُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ إِلَى وَسْطِ الْوَادِي.¹⁴ وَكَانَ لَمَّا رَأَى مَلِكُ عَايِ ذَلِكَ أَنَّهُمْ أَسْرَعُوا وَبَكَرُوا، وَخَرَجَ رِجَالُ الْمَدِينَةِ لِلِقَاءِ إِسْرَائِيلَ لِلْحَرْبِ هُوَ وَجَمِيعُ سَعِيَّةِ فِي الْمِبْعَادِ إِلَى فُذَّامِ السَّهْلِ، وَهُوَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ عَلَيْهِ كَمِينًا وَرَاءَ الْمَدِينَةِ.¹⁵ فَأَعْطَى يَسُوعُ وَجَمِيعَ إِسْرَائِيلَ انْكِسَارًا أَمَامَهُمْ وَهَرَبُوا فِي طَرِيقِ الْبَرِّيَّةِ.¹⁶ قَالَفِي الصَّوْتِ عَلَى جَمِيعِ الشَّعْبِ الَّذِينَ فِي الْمَدِينَةِ لِلسَّعِيِّ وَرَاءَهُمْ، فَسَعَوْا وَرَاءَ يَسُوعَ وَاجْتَدَبُوا عَنِ الْمَدِينَةِ.¹⁷ وَلَمْ يَبْقَ فِي عَايِ أَوْ فِي بَيْتِ إِيْلَ رَجُلٌ لَمْ يَخْرُجْ وَرَاءَ إِسْرَائِيلَ. فَتَرَكَوا الْمَدِينَةَ مَفْتُوحَةً وَسَعَوْا وَرَاءَ إِسْرَائِيلَ.¹⁸ فَقَالَ الرَّبُّ لِيَسُوعَ، مَدِّ الْمِرْمَاقَ الَّذِي بِيَدِكَ نَحْوَ عَايِ لِأَنِّي بِيَدِكَ أَدْفَعُهَا. فَمَدَّ يَسُوعُ الْمِرْمَاقَ

¹Und der HERR sprach zu Josua: Fürchte dich nicht und zage nicht! Nimm mit dir alles Kriegsvolk und mache dich auf und zieh hinauf gen Ai! Siehe da, ich habe den König zu Ai samt seinem Volk, seiner Stadt, und seinem Lande in deine Hände gegeben.²Du sollst mit Ai und seinem König tun, wie du mit Jericho und seinem König getan hast, nur daß ihr ihren Raub und ihr Vieh unter euch teilen sollt. Aber stelle einen Hinterhalt hinter der Stadt.³Da machte sich Josua auf und alles Kriegsvolk, hinaufzuziehen gen Ai. Und Josua erwählte dreißigtausend streitbare Männer und sandte sie aus bei der Nacht{~}⁴und gebot ihnen und sprach: Seht zu, ihr sollt der Hinterhalt sein hinter der Stadt; macht euch aber nicht allzu ferne von der Stadt und seid allesamt bereit!⁵Ich aber und das Volk, das mit mir ist, wollen uns zu der Stadt machen. Und wenn sie uns entgegen herausfahren wie das erstemal, so wollen wir vor ihnen fliehen,⁶daß sie uns nachfolgen heraus, bis daß wir sie von der Stadt hinwegreißen. Denn sie werden gedenken, wir fliehen vor ihnen wie das erstemal. Und wenn wir vor ihnen fliehen,⁷sollt ihr euch aufmachen aus dem Hinterhalt und die Stadt einnehmen; denn der HERR, euer Gott, wird sie in eure Hände geben.⁸Wenn ihr aber die Stadt eingenommen habt, so steckt sie an mit Feuer und tut nach dem Wort des HERRN. Seht, ich habe es euch geboten.⁹Also sandte sie Josua hin; und sie gingen hin auf den Hinterhalt und hielten zwischen Beth-El und Ai abendwärts von Ai. Josua aber blieb die Nacht unter dem Volk{~}¹⁰und machte sich des Morgens

الَّذِي يَدِيهِ نَحْوُ الْمَدِينَةِ.¹⁹ فَقَامَ الْكَمِينُ بِسُرْعَةٍ مِنْ مَكَائِهِ وَرَكَضُوا عِنْدَمَا مَدَّ يَدَهُ، وَدَخَلُوا الْمَدِينَةَ وَأَخَذُوهَا، وَأَسْرَعُوا وَأَخْرَفُوا الْمَدِينَةَ بِاللَّيْلِ.²⁰ قَالَتِ نَعْتِ رَجَالُ عَايَ إِلَى وَرَائِهِمْ وَتَطَرَّوْا وَإِذَا دُخَانَ الْمَدِينَةَ قَدْ صَعِدَ إِلَى السَّمَاءِ. فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَكَانٌ لِلْهَرَبِ هُنَا أَوْ هُنَاكَ. وَالشَّعْبُ الْهَارِبُ إِلَى الْبَرِّيَّةِ انْقَلَبَ عَلَى الطَّارِدِ.²¹ وَلَمَّا رَأَى يَسُوعُ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ أَنَّ الْكَمِينَ قَدْ أَخَذَ الْمَدِينَةَ، وَأَنَّ دُخَانَ الْمَدِينَةَ قَدْ صَعِدَ، انْتَبَهُوا وَصَرَخُوا رِجَالُ عَايَ.²² وَهَوْلَاءِ حَرَجُوا مِنَ الْمَدِينَةِ لِلْقَائِمِينَ، فَكَانُوا فِي وَسْطِ إِسْرَائِيلَ، هَوْلَاءِ مِنْ هُنَا وَأُولَئِكَ مِنْ هُنَاكَ. وَصَرَخُوا حَتَّى لَمْ يَبْقَ مِنْهُمْ سَارِدٌ وَلَا مُنْقَلِبٌ.²³ وَأَمَّا مَلِكُ عَايَ فَامْسَكُوهُ حَيًّا وَتَقَدَّمُوا بِهِ إِلَى يَسُوعَ.²⁴ وَكَانَ لَمَّا انْتَهَى إِسْرَائِيلُ مِنْ قَتْلِ جَمِيعِ سُكَّانِ عَايَ فِي الْحُفْلِ فِي الْبَرِّيَّةِ حَيْثُ لَحِقُوهُمْ، وَسَقَطُوا جَمِيعًا بِحَدِّ السَّيْفِ حَتَّى قَتَلُوا أَنَّ جَمِيعَ إِسْرَائِيلَ رَجَعَ إِلَى عَايَ وَصَرَخُوا بِحَدِّ السَّيْفِ.²⁵ فَكَانَ جَمِيعُ الَّذِينَ سَقَطُوا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنْ رِجَالٍ وَنِسَاءٍ انْتَبَهَ عَشَرُ أَلْفًا، جَمِيعُ أَهْلِ عَايَ.²⁶ وَيَسُوعُ لَمْ يَرُدَّ يَدَهُ الْيَمِينِ مَدَّهَا بِالْخَرَبَةِ حَتَّى حَرَّمَ جَمِيعَ سُكَّانِ عَايَ.²⁷ لَكِنَّ التَّهَانِمَ وَعَيْنِمَةَ تِلْكَ الْمَدِينَةَ تَهَتَّأَ إِسْرَائِيلُ لِأَنْفُسِهِمْ حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ الَّذِي أَمَرَ بِهِ يَسُوعَ.²⁸ وَأَحْرَقَ يَسُوعُ عَايَ وَجَعَلَهَا تِلًا أَبَدِيًّا خَرَابًا إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.²⁹ وَمَلِكُ عَايَ عَلَقَهُ عَلَى الْخَسْبَةِ إِلَى وَفَيْتِ الصَّبَاةِ. وَعِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ أَمَرَ يَسُوعُ فَأَنْزَلُوا جُثَّتَهُ عَنِ الْخَسْبَةِ وَطَرَحُوهَا عِنْدَ مَدْخَلِ بَابِ الْمَدِينَةِ، وَأَقَامُوا عَلَيْهَا رُحْمَةً جِجَارَةً عَظِيمَةً إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.³⁰ حِينَئِذٍ بَنَى يَسُوعُ مَذْبَحًا لِلرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ فِي جَبَلِ عَيْبَالِ،³¹ كَمَا أَمَرَ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي سِيفِ تُورَةِ مُوسَى. مَذْبَحُ جِجَارَةٍ صَحِيحَةٌ لَمْ يَرْقَعْ أَحَدٌ عَلَيْهَا حديدًا، وَأَضَعُوا عَلَيْهِ مِخْرَقَاتٍ لِلرَّبِّ، وَدَبَّحُوا ذَبَائِحَ سَلَامَةٍ.³² وَكَتَبَ هُنَاكَ عَلَى الْجِجَارَةِ نُسخَةَ تُورَةِ مُوسَى الَّتِي كَتَبَهَا أَمَامَ بَنِي إِسْرَائِيلَ.³³ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ وَسُيُوفُهُمْ، وَالْعُرْقَاءُ وَفِصَائِهِمْ، وَقَفُوا جَانِبَ التَّابُوتِ مِنْ هُنَا وَمِنْ هُنَاكَ مُقَابِلَ الْكَهَنَةِ الْلاويينِ حَامِلِي تَابُوتِ عَهْدِ الرَّبِّ. الْعَرِيبُ كَمَا الْوَطْنِيُّ. نِصْفُهُمْ إِلَى جِهَةِ جَبَلِ جِرْزِيمَ، وَنِصْفُهُمْ إِلَى جِهَةِ جَبَلِ عَيْبَالِ، كَمَا أَمَرَ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ أَوَّلًا لِتَرْكَةِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ.³⁴ وَتَعَدَّ ذَلِكَ قَرَأَ جَمِيعَ كَلَامِ التُّورَةِ، الْبَرَكَةَ وَاللَّعْنَةَ، حَسَبَ كُلِّ مَا كَتَبَ فِي سِيفِ التُّورَةِ.³⁵ لَمْ تَكُنْ كَلِمَةٌ مِنْ كُلِّ مَا أَمَرَ بِهِ مُوسَى لَمْ يَفْعَلْهَا يَسُوعُ قُدَّامَ كُلِّ جَمَاعَةِ إِسْرَائِيلَ

früh auf und ordnete das Volk und zog hinauf mit den Ältesten Israels vor dem Volk her gen Ai.¹¹ Und alles Kriegsvolk, das bei ihm war, zog hinauf, und sie traten herzu und kamen gegen die Stadt und lagerten sich gegen Mitternacht vor Ai, daß nur ein Tal war zwischen ihnen und Ai.¹² Er hatte aber bei fünftausend Mann genommen und auf den Hinterhalt gestellt zwischen Beth-El und Ai abendwärts von der Stadt.¹³ Und sie stellten das Volk des ganzen Lagers, das gegen Mitternacht vor der Stadt war, also, daß sein letztes reichte bis gegen den Abend von der Stadt. Und Josua ging hin in derselben Nacht mitten in das Tal.¹⁴ Als aber der König zu Ai das sah, eilten die Männer der Stadt und machten sich früh auf und zogen heraus, Israel zu begegnen im Streit, er mit allem seinem Volk, an einem bestimmten Ort vor dem Gefilde. Denn er wußte nicht, daß ihm ein Hinterhalt gelegt war hinter der Stadt.¹⁵ Josua aber und ganz Israel stellten sich, als würden sie geschlagen vor ihnen und flohen auf dem Weg zur Wüste.¹⁶ Da ward das ganze Volk in der Stadt zuhauf gerufen, daß es ihnen sollte nachjagen.¹⁷ Und sie jagten Josua nach und wurden von der Stadt hinweggerissen, daß nicht ein Mann übrigblieb in Ai und Beth-El, der nicht ausgezogen wäre, Israel nachzujagen; und ließen die Stadt offen stehen, daß sie Israel nachjagten.¹⁸ Da sprach der HERR zu Josua: Recke aus die Lanze in deiner Hand gegen Ai; denn ich will sie in deine Hand geben. Und da Josua die Lanze in seiner Hand gegen die Stadt ausreckte,¹⁹ da brach der Hinterhalt eilends auf aus seinem Ort,

وَالنِّسَاءِ وَالْأَطْقَالِ وَالْعَرِيبِ السَّائِرِ فِي وَسْطِهِمْ.

und liefen, nachdem er seine Hand ausreckte und kamen in die Stadt und gewannen sie und eilten und steckten sie mit Feuer an.²⁰ Und die Männer von Ai wandten sich und sahen hinter sich und sahen den Rauch der Stadt aufgehen gen Himmel und hatten nicht Raum zu fliehen, weder hin noch her. Und das Volk, das zur Wüste floh, kehrte sich um gegen die, so ihnen nachjagten.²¹ Denn da Josua und das ganze Israel sah, daß der Hinterhalt die Stadt gewonnen hatte, weil der Stadt Rauch aufging, kehrten sie wieder um und schlugen die Männer von Ai.²² Und die in der Stadt kamen auch heraus ihnen entgegen, daß sie mitten unter Israel kamen, von dorthier und von hierher; und schlugen sie, bis daß niemand unter ihnen übrigblieb noch entrinnen konnte,²³ und griffen den König zu Ai lebendig und brachten ihn zu Josua.²⁴ Und da Israel alle Einwohner zu Ai erwürgt hatte auf dem Felde und in der Wüste, die ihnen nachgejagt hatten, und alle durch die Schärfe des Schwertes fielen, bis daß sie alle umkamen, da kehrte sich ganz Israel gegen Ai und schlugen es mit der Schärfe des Schwerts.²⁵ Und alle, die des Tages fielen, beide Männer und Weiber, der waren zwölftausend, alles Leute von Ai.²⁶ Josua aber zog nicht wieder zurück seine Hand, mit der er die Lanze ausgereckt hatte, bis daß verbannt wurden alle Einwohner Ais.²⁷ Nur das Vieh und den Raub der Stadt teilte Israel aus unter sich nach dem Wort des HERRN, das er Josua geboten hatte.²⁸ Und Josua brannte Ai aus und machte einen Haufen daraus ewiglich, der noch heute daliegt,²⁹ und ließ den

König zu Ai an einen Baum hängen bis an den Abend. Da aber die Sonne war untergegangen, gebot er, daß man seinen Leichnam vom Baum täte, und sie warfen ihn unter der Stadt Tor und machten einen großen Steinhaufen auf ihn, der bis auf diesen Tag da ist.³⁰ Da baute Josua dem HERRN, dem Gott Israels, einen Altar auf dem Berge Ebal³¹ (wie Mose der Knecht des HERRN, geboten hatte den Kindern Israel, wie geschrieben steht im Gesetzbuch Mose's: einen Altar von ganzen Steinen, die mit keinem Eisen behauen waren) und opferte dem HERRN darauf Brandopfer und Dankopfer³² und schrieb daselbst auf die Steine das andere Gesetz, das Mose den Kindern Israel vorgeschrieben hatte.³³ Und das ganze Israel mit seinen Ältesten und Amtleuten und Richtern standen zu beiden Seiten der Lade, gegenüber den Priestern aus Levi, die die Lade des Bundes des HERRN trugen, die Fremdlinge sowohl wie die Einheimischen, eine Hälfte neben dem Berge Garizim und die andere Hälfte neben dem Berge Ebal, wie Mose, der Knecht des HERRN, vormals geboten hatte zu segnen das Volk Israel.³⁴ Darnach ließ er ausrufen alle Worte des Gesetzes vom Segen und Fluch, wie es geschrieben steht im Gesetzbuch.³⁵ Es war kein Wort, das Mose geboten hatte, das Josua nicht hätte lassen ausrufen vor der ganzen Gemeinde Israel und vor den Weibern und Kindern und Fremdlingen, die unter ihnen wandelten.